

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.

„Vom lovi de-o potrivă în Iordanul parazitilor și în România necinstit și înstrăinat.”

Apărare sub conducerea omului Comitet-

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pentru plăgători și muncitori — Lei 160

Pentru intelectuali — Lei 200

Pentru întreprinditori și fabrici — Lei 500

Slugile lui dărloagă.

de: „Romulus Damian”

Desigur vă este încă proaspătă în memoria primirea plină de umilire și supunere făcută jidanolui Sokolow la București în zilele trecute de către guvernul Manu.

Nahum Sokolow e jidan din Pinsk, în gubernia Minsk (Rusia) și e condamnat la deportare pe viață în Siberia de fostele autorități țariste fiind dovedit de complice la atentatul dela Klev, în anul 1910, asupra fostului prim-ministru Stolypin, dar s-a refugiat, cu concursul lojelor franc-masone, la Viena și apoi la Paris unde trăise ascuns până la prăbușirea imensului Imperiu rus, grație trădării ultimilor sfetnici al nenorocitului far Nicolae II-a, toți membri ai lojelor franc-masone, cum am dovedit aceasta în lucrarea mai asupra: „Demascări finite și secretelor franc-masonei”, lucrare publicată timp de un an de zile în excelentul ziar național „Svastica Banatului” din Timișoara, și ce va apărea incurând în volum. După războiu îl vedem la Londra ca Președinte al comitetului executiv al sionismului mondial, în care calitate a venit acum la București spre a controla activitatea lojelor franc-masone după a cărora ordine guvernează România guvernul Manu, bazat pe prostirea, mințirea, lingășirea și înșelarea poporului român, și pentru a prezida congresul sionist, convocat tocmai spre a putea deruata pe „proștii de creștini”.

In citata mea lucrare am arătat, — și repet și cu această ocazie, — că sionismul jidanolor nu este altceva decât avantgară publică a planului jidanolor din toată lumea de a înfăptui, prin Palestina, marele Imperiu jidănesc în Europa răsăriteană, robind astfel pe vecile pe toate popoarele creștine dela muntele Ural, în Rusia, până la Tisa, și dela Marea neagră până la Marea baltică. Am mai arătat că discuțiile de formă în congresele sioniste decurg după ordinele lojelor franc-masone aprobată în prealabil de suprăconducătorii oculți și cu conștiință de către guvernul jidanolor ocult „cahalui” din statul respectiv, potrivit cu dispozițiile lui Sulhan-Aruh, guvernul suprem al tuturor Cahalelor din lume. Că în fața acestor fapte, absolut incontestabile, discuțiile publice sunt de ordin de aruncare de praf în ochi creștinilor nu trebuie să spunem din nou, dar trebuie să repetăm declarația că guvernele noastre nu sunt reprezentate fiindcă mulți membri (ministri) aparținând lojelor franc-masone primesc ordine, dela aceste loje, nu numai de a nu participa dar de a înlătura și îndeplini orice dorință a congresiștilor, iar pe președintele comitetului executiv mondial de a-l primi cu toate onorurile unui cap de Stat, de a-l păzi și de a-l garanta viața în timpul sederelor în țară. Toate aceste

Așadar România de azi, și guvernata de franc-masoneria jidănească internațională. Faptul acesta, ce nu suferă nici un fel de contrazicere, e adevarul curat. Toate celealte ce vi se spune, și să scrie, în favorul guvernului Manu sunt nerușinătoare minciuni

numai și numai pentru că guvernele cerindate la cîrmuirea României până azi, în mod nelegal și rușinos, au zălogit țara jidanolor mari bancheri, franc-masoni și ei.

În fața acestor fapte ne explicăm mai lesne servilismul guvernelor liberale din trecut, compuse din franc-masoni I. G. Duca, general Tr. Moșoiu, general Arthur Văitoianu, jidan în carne și oase chemându-l Văthoffer după numele adevarat, C. Argetoianu, N. Săveanu, Tancredu Constantinescu, etc., și înțelegem supunerea rușinoasă și umilitoare în fața ordinelor lojelor franc-masone a guvernului Manu, compus din franc-masoni Alexandru Vaida, G. Mironescu, I. Răducanu, Grigorie Junian, Pan Halpa, Sever Dan, V. Madgea și Voicu Nițescu, I. Lugoianu, Eduard Mirto, jidan în carne și oase născut la Brăila în 1881, D. R. Ioanescu etc.

Trebue să se mai spie că guvernul Manu impus țărăi cu concursul lojelor franc-masone care au susținut pe național-țărăniști în opozitie cu bani și prin gazetele lor jidănești „Dimineața”, „Lupta” și „Adevărul” precum și prin zarele jidănești „Argus”, „Curentul”, „Cuvântul” și „Drepitatea” 10 ani de zile mințind, prestat și înșelând poporul numai pentru că poporul votând cu național-țărăniști jidănești în loje să își ajungă scopul de a pune mâna pe toate avușile țărăi săracind Statul prin stuga lor, supusă orbește, guvernul Manu, lăsându-l și pe el să și creze fonduri bănești pe spațe poporului prost și credul, azi acest guvern de Sluji la Dărloagă trebuie să joace după cum îl fluieră lojele.

Așadar România de azi, și guvernata de franc-masoneria jidănească internațională. Faptul acesta, ce nu suferă nici un fel de contrazicere, e adevarul curat. Toate celealte ce vi se spune, și să scrie, în favorul guvernului Manu sunt nerușinătoare minciuni

și înșelăciuni ordinară. Spunem totuște acestea pentru că noi Cuziștii susținem că poporul trebuie să cunoască adevarul, întregul adevar, oricără ar dori guvernul să tacă, oricără de mult să ostenește a-l ascunde după vorbe lingășitoare. Noi Cuziștii mai afirmăm sus și tare că Poporul este îci, că Partidele politice sunt o minciună ideologică, o înșelăciune demagogică. Poporul trebuie să fie instruit și educat, de oameni nepărtăși și neobligați foarte de nimic cum suntem noi Cuziștii, în adăvărul care nu poate fi precupărat, nu poate fi în afară de neamul său, în afară de Națiune, în afară de Stat. În statul trebuie să fie nu numai eminențamente național, căt mai presus „suveran” în plin înțeles al cuvântului, atîfel Națiunea își pierde dreptul de absolută neatârnare, luând drumul de întovărășirii de oameni dispusi de toate dezintregările pe care le cunoaște istoria.

Va să zică Statul trebuie să fie Suveran, el nu poate îngădui nici o organizație nici o asociație să-i fie suprapusă. Franc-masoneria fiind azi suprapusă Statului român ca o organizație internațională, grație zisitor conducători ce s-au vândut jidanolor din loje, cum femeia ușurătoare se vînde pentru bani celui dințăi ești încale, ea exercită un puternic reflux asupra vieții și organizației românilor. Nu să poate concepe că funcționarii Statului român, cari dețin răsuflare și pulsul vieții, să asculte de ordinele lojelor franc-masonice, nu să poate că ofițerii superioiri de stat major să lucreze în Armată, care e voiață națională, după dorințele și sfaturile lojelor cum nu se poate admite nici că lojele să se amestecă în Biserica, Școală și Magistratură.

Lojele trebuie desființate în numele României întregite în hotarele sale naționale și firești, vînd să trăiască la căldura și lumina soarelui, întărit prin simțirea și gândirea care întărește și reținește din veac în veac sufletul neperitor al neamului românesc.

Iată ce aveam noi de spus față de venirea și primirea în România a spionului lojelor franc-masonice conducători din Paris și Londra, ce răspunde la numele de Sokolow, jidau din Pinsk

(Romulus Damian.)

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Partidul Național-Liberal.

Vorbind despre partidul național-liberal, de dinaintea războiului pentru întregirea neamului în hotarele sale naționale și firești, nu volu apela la istorie arătând cum decenii de arăndul a dus cea mai desanțată și mai condamnată luptă, pe toate căile posibile și cu toate armele admise și neadmise, contra fostului partid conservator, format în mare parte de adevarății boieri ai țării, — acelaș luptă pe care o dau astăzi național-țărăniștili contra liberalilor, — cu unicul și singurul scop de a îl distruge pentru că astfel să poată pune mâna pe averile lor însemnate, și apoi pe istoriale bogăției țării. Nu mă voi folosi nici de sursele din care rezultă incontestabil că mulți dintre bogății

liberali de azi își au obârșia în călitatea de foști servitori la boerii conservatori de eri, și nu volu invoca nici unul din argumentele caracteristice, cum mulți dintre liberalii malvechi, în viață fiind încă, se complac azi în „boerii”, în vreme ce realitatea ni-i prezintă ca pe niște parveniți de rând, nemeritând nici barem titlul de „ciocoi” sau de „boerii făcuți”, cum e cazul cu dl. N. Chirculescu, pe care „fudulla ciocotască”, — pentru că să nu zic: „vulgaritatea politică”, — față de ardelenii cu o morală superioară și cu o cultură mai temeinică, lăruat ca șef de organizație politică județeană dela Focșani tocmai la Alba Iulia, unde au fost slăvite, cu sânge istoric, cele dintâi bucurii de întregită viață națională. Așadar tocmai un a-

vocat din Focșani a fost ales spre a continua simbolismul național a maréi Mihai Viteazul în falnică sa certate, în care, după cum ne spune istoria politică a ardelenilor, gândirea și simțirea națională valoare cel puțin de două ori atâtă cât în vechiul regat. Nenorocită tactică politică! Stranie abjectă față de tot ce un popor are mai scump: „Primele simțiri de conștiință națională”. Si vulgară băjoare la adresa ardelenilor, bună și vrednică și după întregire, numai fiind că n'au consimțit a se înhamă la casul lor politic, trăgând pe niște oameni de prea puțină vrednicie național-politică ca Doil I. G. Duca, Tancredu Constantinescu, și alți cavaleri de ușile saloanelor familiei Brătianu.

Născut nelegitim, — și cu concurs din afară, — din revoluția dela 1848, el a crescut și a rămas revoluționar în toate acțiunile sale, cu toate că avusese de atâtea ori ocazii bogate de a

INVALIZII NOȘTRII.

Felul cum toate partidele politice, perindate la putere prin mintirea Coroanei, prin înșelarea poporului și prin furt ordinat, au tratat și continuă a trata pe invalizii noștri de războiu, — constituie cea mai mare rușine națională în istoria politică a României întregite.

Cunoaștem invalizi, din toate categoriile de mutilați, cu pensie lunară de 50 de lei pentru suferințele de martirism național în ploaia de gloanțe în războiu, în vremea ce aceia pe care erau apărat cu prețul vieții lor, azi să răfăească în milioane câștigate cu nerușinată călcare de iege, după ce tot cu ajutorul lor, prostindu-i și păcălindu-i, au ajuns la situația la care nici că visau, necum a se gândi înaintea războiului. Unii dintre acești saltimbaci și cavaleri de fluturi nocturni au ajuns chiar ministri cu toate că competența lor nu trece dincolo de hotarele prostiei în materie de politică națională de Stat.

Dar cum la noi toate sunt posibile, de ce oare nu ar fi posibilă darea acestor mișei ordinari pe mâna invalizilor spre a-i ju-deca, confișcându-le averile, trimițându-i acolo unde merită, unde singuri au răvnit și dorit să ajungă furând, mințind, și înșălând?

Noi cuziștii ne însărcinăm să da întregul nostru concurs învalizilor, văduvelor și orfanilor de războiu la această muncă de prietenire de moravuri și boale sociale pentru că astfel toți bărbații, și mai ales urmașii, să înțeleagă și să vadă în un invalid un eroi al neamului, dându-i-se stimă și respect ori unde și cu orice ocazie, femeile să-l considere de o virtute națională, iar copiii de un exemplu de vitejie strămoșească

Între răsvrătire și dreptate.

Maghiarimea se agită, cu alte cuvinte se răsvrătește, nemulțumită fiind de legile noastre. Până aici nimic de zis, dacă această răsvrătire și-ar potoli-o tot în sufletul lor, sub resemnarea de sclavi, cum au credința că sunt. Dar ziarele lor împă. Maghiarimea înlloc să sufle ca toată lumea, oftează din greu, ațâță și inventeză tot felul de minciuni, că doar va da Dumnezeu să-i apuce mila pe cei dela liga națiunilor și să aducă lacrimi în ochii popoarelor. Și cum omul nu plângă până nu'l doare și nimeni nu-i nebun să-l apuce mila cetind ziare, se mulțumesc să arate lumiei nenorocirile lor.

Iată-le:

1). Guvernul a acordat dreptul de publicitate multor licee minoritare.

2) A acordat 25 milioane (I) pentru ajutorarea școlilor minoritare.

3) A redus taxele pe spectacole la teatrele maghiare.

4) La formarea comisiunilor interimare a respectat raportul numeric al populațiilor etnice.

5). Funcționarii unguri se mențin în slujbe.

6). Se dău pensii acelor funcționari, ce n'au depus jurământul, deacuma înainte și pe anii din urmă. Și'n sfârșit au școli, au biserici și libertatea de-a vorbi și de-a câștiga, de multe ori mai mult decât noi.

S'o spună popoarele și chiar liga națiunilor de nu le-am dat destul. I-am socotit de buni prietenii, popoziți pe pământul nostru, dându-le totul, să se simtă bine la noi. N'am avut nici o răutate și dacă le-am dat atâtea este datorită spiritului nostru de largăumanitate. Să nu credă însă că pot profita de felul nostru de a fi. Nu ne cunosc încă. Suntem marea liniștită, din a cărui fund, puțini au eșit dacă ne-au cerat cu gânduri ascunse.

Faptul că maghiarimea merge acumă până la neîntemeiată cerință „Autonomia secuilor” nu ne lasă reci și nu putem răspunde decât cu neluarea în seamă. Mai târziu vom vedea ce-i de făcut. Să nu uite ungurii cu acești secui, au fost rupți din sufletul nostru, desnaționalizați că

mijloace brute și astăzi nu ne facem decât datoria, de-a aduce și reinvia la viață de altă dată. Strămoșii lor au fost români iar fiil lor vor trebui să-i facem români. Aceste sunt pentru noi cuvinte de evanghelie și se vor înndeplini, chiar de-ar trece peste noi fum și sabie, nu cuvinte de maghiari.

Ce-ar fi fost, de-am fi păstrat pentru prietenii noștri mijloacele lor de constrângere? Nimic. Poate n'ar fi mai îndrăsnit să zică atâtea!

Deaceaungurii să n'aștepte să ne'ncordăm brațele, să-i săgețăm cu privirea căci deasupra legilor pământești, este o putere a dreptății, ce n'o învinge nici tratatele de pace și nici convențiile de o clipă.

Paralel cu aceasta, noi funcționarii români, trăim în nevoi, resemnându-ne pentru vremuri mai bune.

N'am cerut mai mult și-am răbdat căci durerea ţărei o simteam și noi, iar lipsa ei o aveam și noi.

Și astăzi Corpul didactic de toate gradele, cere liniștită un salar omenesc. Dedesubtul proclamației ascunde credință că numai c'un salar bun, vor putea desăvârși opera. Satisfacerea cerinței lor, aduce și fericirea ţărei. Și deacea, cer fără răsvrătire, fără ură și fără gânduri rele.

Între maghiarimea nemulțumită și funcționarii nevoiași e o deosebire enormă și deaceaungurimea să nu ia de criteriu cerințele funcționarilor români, căci nu pot și n'au dat nici odată dovadă că cerințele lor sunt conduse de-o dragoste firească pentru țara adoptivă. Răsvrătirea lor și dreptatea funcționarilor sună lupte deosebite, cu sentimente opuse.

Gh. Atanasiu.

In restaurant.

Chelner dă-mi ceva bun de mâncare!

O limbă faină?

Nu-mi place ce ese din gura animalor.

Atunci să vă dau ouă...

Statul Incorrect

Desigur, că despre acest lucru ar trebui să vorbească acel ce 'ncurcă trebile statului; dar fiindcă ei, — fie din politețe față de obligațiunile ce au către partid, fie că nu simt incorrectitudinea statului, care pe semne apăsa greu numai pe umerii noștri, — tac, săncercăm noi a mai deschide gura, în speranță că se vor deștepta toți adormiții, vor vedea răul și ne vor da dreptate. Iată de ce este vorba: de starea în care se găsește *contribuabilul român*. Am întârziat cu achitarea dărilor pe un trimestru. Îndată vine perceptorul, însotit de controlorul respectiv și de jandarm, și, nici mai mult nici mai puțin: *plată, cu dobânda de întârziere de 15%* — exact ca la bancă — mai adăgă căte unul din executori.

Vrând, nevrând, trebuie să achit. Agricultorul oftează însă: — „Curat ca pe vremea Fanariotilor”. Dacă nu dat și dijmă grasă, se sigilează tot avutul. Noi funcționarii, ne'ntrebă și mai mirați: — „Când statul întârzie a ne achita batjocura de salariu cu luniile — căci sunt și acum funcționari ai statului cari nici pe Septembrie n'au incasat leafa, care de cele mai multe ori se încazează de creditori deadreptul dela Administrație sau perceptori, — cu ce dreptate vine statul să ne execute, în acest mod barbar, când noi nu întârziem poate nici câteva zile? Statul ce dobândă ne dă la salariul neplătit cu luniile?

Este o întrebare la care cerem răspuns dela factorii răspunzători. Dacă e vorba ca statul să cate să fie în drepturile lui, să fie corect. Întâi el să dea exemplu de corectitudine, prin achitarea dărilor la timp față de slujbașii săi și când întârzie, să plătească aceiaș dobândă pe care-o cere dela contribuabil; iar dacă nu face așa, să n'o ceară nici contribuabilului când întârzie, căci în felul în care procedează e incorrect — comite o curată tâlhărie.

E o crimă să-ți bați joc de însăși străjerii care-ți garantează existența. Să se gândească, cei dela cărma statului, că orice răbdare are margini, și ca atare, să nu caute a abuza de răbdarea cetățenilor, — căci puhoiul, când se va porni, va fi greu de oprit.

Pr. Gh. Dogaru

și primeni sufletul. Avea de nenumărate ori putință de a introduce în biserică oțelul rea credinței strămoșești, în școală divinizarea crezului național prin purificarea moravurilor bizantine și prin selecționarea caracterelor balcanice. Avea de atâtea ori prilej de a reduce pe căi de însănătoșire viața social-politică, după ce o târsește prin toate colțurile naționalismului de bâlcu și prin toate unghurile liberalismului de stradă și de taverne. Și nu o singură dată i s'a imblat cu brațele deschise și cu inima caldă oportunitatea spre a da neamului legalitatea atât de dorită și de departe încă și azi, și spre a fi cultivat înfrățirea și armonia, ce și azi încă fiind necunoscute bine românilor în propria lor țară ne sunt înfățișați ca desbinți și slabii, iar dușmanii din casa lor de uniți și de gata pentru înfăptuirea asuncelor lor planuri criminale de măne.

Din toate aceste el nimic n'a făcut

fiindcă nu s'a putut, nu se poate nici azi, îepăda de ideia sa fixă că Statul român e numai el, și trebuie să fie numai el.

Tot ce este gândit și plămidit în afara de hotarele acestei stranii idei fixe, de care suferă, — trebuie să suferă, — totuști cel din partid, se consideră de antinational. Tot ce este conceput și pus în mișcare spre binele și înflorirea poporului român fără să fie amatorilor de însușiri de idei străine, — pozând apoi în savanți „postumi”, — ca șmecherul I. G. Duca, e clasificat nu numai de dușmanul neamului dar și terfelit, luni de zile, în monitorul lor „Viitorul”, ziar foarte bogat în ipocrizie, invective, calomnie și neadevar, și care nu se rușinează, nici un pic, toxând de „trădător de neam”, de „vândut dușmanilor”, de „agentul străinilor” etc. pe oricare român vorbind sau scriind împotriva intereselor lacome și neînfrânable a oamenilor ce compun partidul.

Film.

Din ale lui Don José

Toate că toate dar Segălică n'ar admite în ruptul capului infidelitate.

De aceea, repetă mereu soției recomandarea făcută încă din prima zi a fericitei lor căsnicii:

— Știu deja că acum mă iubești... Dacă într-o zi o să-ți placă altul, n'ai decât să-mi zici... și facem o afacere: eu te las și tu-l iezi, dar renunță la restituirea dotei... Să nu mă înșeli... Așa o rușine n'as tolera... Aș face moarte de om!

Cu toate asigurările R-fiei, că este hotărât să-l iubească pe vecie și în ciuda tuturor drăgălașilor prin care se silește să-l-o dovedească, Segălică se simte tot mai suferind de frigurile îndolelii.

Intr-o zi, el își dă cu ideea:

— La urma urmel, o să cuntrulez... De ce să nu fiu sigur?... și dacă găsesc pe cineva, se'ntâmplă așa o nenorocire, cum n'a mai fost în București!

Când vine la masă, își îmbrățișează nevesta.

— Dragă Rifica, să-ți zic ceva.

— Nu cumva pleci fatrebă ea în grigajat.

— Da.. pentru două zile.. am afaceri urgente.. Adu janta!

Rifica plângă nu-l slăbește de gât și nu consimte să-i dea ghiozdanul cu prosop și să-l lase să piece decât cu condiția să-l ducă la gară, ca să se sature privindu-l până în momentul când pornește trenul.

Dar Segălică nu e prost. Fără să se'nduioșeze de ochii umeli, cum se puse trenul în mișcare, se dete jos pe partea cealaltă, rătăci două ceasuri prin oraș, și când se înseră, se duse acasă, unde găsind ușa înculată, sgâltă clanță atât de violent că Rifica deschise strigând speriată:

— A fost deraera?

— O să văd acul răspunse Segălică scurt și intrigat de anumite stângăci.

Și cu cuțitul în mână începu să caute prin casă.

Se uită sub pat și răsuflă ușurat.

— Nu e!

Se aplecă sub masă.

— Nici aici nu e!

Scutură perdelele.

Nu e nici aici!

Dete fuga la garderob, dulapul cu halne Dar când deschise, încremenit în fața unuia care sta smirna, cu revolverul îndreptat asupra lui.

Segălică, apriu, înundat de nădușeli, voi să facă o mișcare dar se opri — și exclamă:

— Nici aici nu e!.. Trebuie să fi fugit în curte!

Și o luă la picior.

une de membrii gras plătiți în diferite consiliu de administrații jidănești acordându-le concesiuni bancare, comerciale și industriale de incalculabile sume bânești, în paguba poporului, în paguba capitalului și muncii naționale și în paguba generoștel de mâine, dând tinerețului nostru vaste exemple scârboase de lenevie, de desfrâu, de corupere și de trai luxos fără muncă cinstită. Și dacă te mal gândești că acești ordinari trăitori, — privilegiati și ocrotiți de legile lor, — nu au nimic sfânt într-ajungerea acestui scop criminal, că morală poporului e terfelită, ordinea și liniația jăril la dispoziția lor, cinstea și renumele jăril scoase la licitație și prestigiul neamului un „fleac de lucru”, că au pângărit și pângăresc orice ideal național pentru bani, atunci revolta e de două ori justificată și de mult de ori legitime cuvintele: „Destali Jos masca!

(Va urma)

Sectarii, slugile jidanilor.

Priveghiați și Vă rugăți
căci diavolul ca un leu
umbără răcind căutând pe
cine să înghită. Mat. (26,
41 Petru 5, 7).

Au trecut două mil de ani de când Mântuitorul s'a jertfit pe lemnul crucii pentru păcatele noastre.

După ce a inviat din morții, înainte de a se înălța la ceruri le-a dat Apostolilor porunca „Mergând învățați toate popoarele, botezându-le în numele Tatălui, a Fiului și a Sfintului Spirit” (Matei 28, 19). Sămânța a fost aruncată și în curând roadele ei au cuprins întreg Apusul și Răsăritul; dar precum într-o holdă de grâu cresc și multe burujeni, tot așa s'a întâmplat și în comunitatea creștină.

Odată cu întindererea creștinismului, nu au întârziat nici burujenile să năpădă sănul ei. Încă de prin secolul prim au început unii dintre membrii bisericii a explica greșit cuvântul Evangeliei, fie din interes, fie din neștiință împlinindu-se astfel profetia Mântuitorului care zice: „că se vor scula multe proroci mininoși, cari vor da semne mari și arătări, ca să ducă în rătăcire pe cei aleși. (Mat. 24.).

Asemenea lucruri iubililor se întâmplă și în zilele noastre. Neamul acela iubililor care a răstignit pe Domnul nostru Iisus Hristos nici astăzi nu poate să vadă pe aceia cari suntem, învățăci, cari formăm Biserica lui Deacela prin secolul trecut s'au ridicat niște necredincioși, cari aveau diferite nume, ca: Adventiști, Milenari, Sambătașii etc. și cari făud plătiți de jidovi cu banii, au pornit din America, prin toată lumea, pentru a aduce în rătăcire biserica lui Iisus Hristos.

Unii dintre acești au ajuns apoi și la noi și au început să ne învăță o mulțime de neadăvăruri, pe cari oamenii fără multă știință de carte ușor le pot crede. Acești strigă împotriva preoților, a bisericii, a Sf. Icoane, împotriva Maicel D-lui și ațele. Nu-i ascultați iubililor, căci vorbele lor cari par a fi dulci ca mierea, sunt amare ca pelinul. Cum credeți Dv. că cutare individuală fără multă știință de carte poate să înțeleagă și să explice Sf. Scriptură mai bine de cât preoții, și despre care chiar și înfinții bisericilor spun că e o carte tare grea. (II Petru 3, 16). Dar după cum v'am spus nu dela ei pornește greșala, ei sunt numai niște instrumente păcătoase în mâinile jidanilor, sunt numai niște orătăcile din turma lui Hristos, și cari nu și dau seama că se află în mâinile diavolilor, jidanilor, și vreau astfel să ne rătăcească și pe noi.

Cred că Vă aduceți aminte că în a-

dul trecut s'a făcut o sfadă între adventiștii dela Cluj, cari aveau aproape o casă, și o tipografie a lor, în care tipăreau broșurile lor, pline de otrăvă sufletească. El bine, cu ocazia acestor cinci a lor s'a constatat cum că doi dintre adventiștii aceștia erau jidani, veniți din America la „frății” lor de încoace. Aceștia au fost trimiși de către jidani din America, la „frății” Adventiștii dela noi pentru că să vadă cum își împlinesc „frății” de încoace slujba, ce fac cu banii pe cari îi trimite el, pentru că să împartă cărți de ale lor gratis poporului. Se înțelege că poliția îndată ce a dat de urmă lor îi-a pus la răcoare. Vedeți dar iubililor cine sunt adventiștii și Milenarii și mai și D-zeu Sfântul cum îi mai cheamă.

Și acum după ce v'am spus toate cele de mai sus, și după ce știți cine sunt și ce scop au, credeți în cuvintele lor? Credeți că ucigașii lui Iisus Hristos, vreau binele bisericii lui? Lucră ei oare ca să ne întărească sau să ne mantuiască pe noi? Nu iubililor, nu ei vreau să facă din noi niște rătăciți, vreau să ne depărteze de legea strămoșilor noștri, vreau să ne ducă acolo unde a ajuns Rusia, care și-a omorât preoții, bisericile și le-a ars, asemenea i-a omorât și pe aceia cari s'au opus bolșevicilor, adecaj jidanilor, pentru că tot una sunt; iar pe acel cari au rămas vii, i-a dus la sapă de lemn, lăsându-l pe drumuri... Așa că lubiți eu Vă rog foarte mult, feriți-vă de sectari căci ei sunt unele jidani, și dacă vom asculta de ei unde vom ajunge? Ce se va alege de noi? Desigur că atunci vom ajunge pe urmele Rusiei, a nimicirei și pierrei...

Deci iubililor feriți-vă de urmașii lui Iuda, feriți-vă de urmașii aceluia care a vândut pe Mântuitorul, de slujitorii satanici. Si cari acum vreau să ne potinească și pe noi din credința cea adeverată. Să ne îndreptăm către Domnul nostru Iisus Hristos, carele de pe Sf. noastre altare, strigă îndeauna celor obidiți și îngreunați: Veni la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi. (Mat. 11, 28).

Urmând acestei chemări, ne vom păstra sufletele curate, și credința noastră strămoșească pe cari părinții și protopărintii noștri au apărat-o cu atât mai puțin a penzionarilor unguri, declarati pe față și după războli dușmanii scumpel noastre Tări Românești.

Si totuși, accentuez înădădătă, cuprins de cea mai mare durere, revoltă și scârbă, s'au găsit în trecut și se găseser azil politicieni români, cari au promis eri și cari dău azi penzionarilor unguri sute și mii de milioane pentru dușmania pentru necredința lor. Si aceste nemănumite milioane sunt banii

Andrei V. Lupu
student.

Discursul Mongolului.

Vecinii noștri de pe pustă „Ungurii”, nu vor să se astâmpere. Pe semne așa e firea lor moștenită dela strămoșii din Turan. Sunt vorbăriți, spune că în luan și în stele, mai ales dela răboiu încoacea, de când cu noua soartă hărăzită de tratatele de pace. Vreau o Ungarie mare de tot, care să cuprindă Ardealul, o parte din Serbia și Ceho-Slovacia, așa cum a fost odată și în slujba acestelui idei și au pus toată verva, în continuu atacându-ne prin discursurile lor iridentiste. Mai zilele trecute să înălțat la Budapesta statuila lui Gabriel Bethlen fost principel al Ardealului, sub a cărui cormuire Români au suferit cele mai grele chinuri. Cu acest prilej un deputat maghiar anume Pekár a rostit din lăbățata-i gură o cuvântare spușă într-o altă următoare: „Va veni timpul când Bethlen se va ridica de pe stâlpul de marmoră și va porni în fruntea armelor maghiare în Ardeal cu lozinca lui: „Dacă Dumnezeu este cu noi, cine mai poate fi împotriva noastră”? Si atunci va dispărea pleava din Ardealul, care e călcăt de opinie a celor, cărora Bethlen le-a dat libertatea pentru exercitarea limbii și religiei lor!”

Bravo, d-le Gyula: ai vorbit destul de bine. Dar te asigurăm noi opin-

cările că fostul principel Bethlen niciodată nu se va scula din marmoră să vină la noi și nici urmașii lui și că Dumnezeu e cu D-V. iar o știm de mult, că doară toți înfinții și proroci au fost unguri sadea (tiszta magyork). Si că va dispărea pleava din Ardeal, aceea să intâmplat acum 10 ani iar azi este locuit de opinie de-a noștri, cari oricând vor ști să și apere dreptul și moșia, pe care Gabriel le-au luat-o acum câteva veacuri.

Din discursul deputatului maghiar putem trage multe învățămintă și mai ales oamenii politicieni, să ia aminte că la granița de vest avem vecini, cari ne vorbesc în față. Orbiți de patimile politice îndrăgini minoritarilor și le acordăm diferență avantajil, pe cănd ai nostrii mor de foame. Nu mai vorbesc de blata limbă, dulcea noastră limbă românească, care ne este rușine să vorbim și mai bine preferăm pe cea mongolă. Exemplu sunt multe. Cutare director și crește copiii cu guvernanta maghiară, iar elevale școalele de conducătoare pentru grădina de copii din Brad, oraș curat românesc, pe stradă în grupuri vorbesc limbă lui „lănoș băsîi”. Si unde mai punem că sunt educatoarele generațiilor tinere.

N. Marcdu
Inv. Tânărava Cris.

Chestiunea penzionarilor unguri.

Este acela, care preocupă astăzi mai mult opinia publică dela noi. Este vorba după cum se știe să se dea penzii tuturor foștilor funționari de stat unguri, cari în 1919 după preluarea Imperiului, în speranță că fără serviciile lor, stăpânirea românească nu se va putea susține, ci își va da peste cap, se va prăbuși, nu voit să depue jurământul de credință statului român.

Este deci așa de clar, că acel funcționari unguri erau pe acea vreme — și garantăm că vor fi totdeauna — cel mai mare dușman al neamului și al țării noastre, cari au voit și lucrat la distrugerea statului românesc, la fel atunci ca și în zilele de azi, și totuși s'au afiat români, politicieni români, cari să promită și să dea penzii de sute de milioane, sau de miliarde chiar a celor dușmani în vremea când bieții noștri înălțau cersesc din casă în casă, și în colț de stradă descăldi și învăluți în zdremțe un ban, o coajă de pâine ca să și astămpere foamea.

Și căte văduve și orfani de răboli nu se sting de frig și flămândi în cea mai mare mizerie, dându și sufletul, curmându-și viața în suferințele cele mai mari, din cauză că soții sau părinții lor, s'au vărsat sângele românesc, scump și nevinovat pentru ca cu prețul vieții să făurească România Mare, să făurească țara noastră românească, în care tot românul dar după dreptate și în raport cu jertfele depuse pe altarul patriei și a neamului — în prima lume urmașii lor: văduvele, orfanii și invalizii de răboli să poată trăi feerică.

Si azi, azi iubili clitorii oricine se lăsează, este ajutat și protejat, trăește bine în România Mare afară de români, iar invalizi, orfanii și văduvele, își chinuie viața așteptând cu bucurie ora în care să și dea obștescul sfârșit, să plece în lumea cealaltă, acolo să se întâlnească cu soții, cu părinții și cu prietenii lor de suferință și să plăgoă împreună soarta românilor croită de partidele politice, în România Mare făurită prin săngulelor lor a eroilor și martirilor români și nu străini, cu atât mai puțin a penzionarilor unguri, declarati pe față și după războli dușmanii scumpel noastre Tări Românești.

Si totuși, accentuez înădădătă, cuprins de cea mai mare durere, revoltă și scârbă, s'au găsit în trecut și se găseser azil politicieni români, cari au promis eri și cari dău azi penzionarilor unguri sute și mii de milioane pentru dușmania pentru necredința lor. Si aceste nemănumite milioane sunt banii

adunați cu multă sudoare de româniști noștri, sunt banii scoși din birurile grele impuse celor bani și cinstiți biori pentru incasarea cărora nu este pardon, nu este ertare nici amânare și se vinde ultimul grăunte din hambar, se vinde perla de sub cap și... cenușa din vatră.

Dar pentru Dzeu și politicianii, conducătorii noștri nu se cugetă că mulți dintre ei, dacă eroi români, de căr și de a căror nenorociri urmări, ei conducătorii de azi își bat joc, nu și vărsau sângele și nu și jertfeau membre din trupurile lor sau viața întreagă, atunci mulți dintre ei nu ajungeau azi nici simpli scriitori la stat, decum deputați, senatori și miniștri? Unde este recunoștința? Unde este cinstea, simțul românesc și conștiința națională a politicianilor, a conducătorilor de eri și de azi.

Penzionarea dușmanilor noștri cu bani grei adunați din sudoarea și mizeria noastră o socotim de crima națională, care trebuie să se răzbuneă!

Si nu suntem numai noi revoltați pentru batjocora ce se face la adresa neamului și a Tărilor, ci sunt revoltați chiar și funcționari unguri, cari au depus jurământul și cari apoi s'au făcut — așa cum s'au făcut-o unii de formă, altii, puțini, cinstiți — datorința de funcționari ai statului română, că ei, cari din cauza depunerii jurământului, de „ai lor” au fost și sunt huliti, iar azi în raport cu foștilor lor colegi se văd desconsiderați de statul român pe care l-au servit și l-au servesc.

Intre penzionarii unguri sunt apoi mulți, cari au fost destituși din serviciu mai naiv pentru alte motive, nu fiindcă n'au depus jurământul dar s'au făcut actele perdute, au dispărut dosarele și acum cer penzile dela statul român. Si statul român dărnic ca în totdeauna le ascultă dulosul glos. Pe al lor da, dar pe al Tărilor null.

Facem atenție pe toți acei, cari dau acte justificative fără nici o bază pretenților penzionari, că vor fi trași la răspundere și aspru pedepsiti. Nu se poate, nu este permis ca pentru multă, pentru un bătrân de linte sau de dragul culva să împărtășiem sute de milioane dușmanilor noștri în împărurile grele de azi.

Când tărani n'au ce sămăna, muncitorii n'au ce lucra, funcționari n'au ce mânca și întreagă populația cinstită trăește în cea mai mare mizerie, nu-i permis să se facă cadouri de miliarde penzionarilor unguri!

Avram Iancu

„Căile ferate române sunt mai ungurizate decât acum cîțiva ani”.

Aceasta este părerea unui funcționar superior ceferist, care părere fiindcă cuprinde un crud adevăr ne doare foarte mult și pe noi. Respectivul domn ne spunea că azi personalul minoritar ceferist este mai îndrăznet, mai sovinist și mai batjocoritor și că „coadele de topor”, (indolență, usurătatea și ne-păsarea sau inconștiința națională de funcționar al statului român), sunt cauză că „topoarele” au început să și facă de cap. Sigur că avea dreptate cel ce grăia astfel, dar noi speram și sperăm că lucrurile se vor îndrepta, deși cele ce urmează sunt probe cari moșorează speranțele noastre. Si anume:

Nu știm cum se face că d. e. la școală de mișcare dela Inspectia 5 Arad în anul acesta au fost primiți mai mulți străini-minoritari decât români, și acest raport este cu deosebire îngrijorător dacă se face comparația între noui primiți români și minoritari exceptând pe cei și până acum foști ceferiști d. e. telegrafti. — Apoi la cursul comercial superior din București cei patru trimiși din partea Inspectiei 5 Arad, sunt dinii: Fias, Zoldi, Biró, și Baltă, adecaj un singur român din Baltă, fiindcă din Biró încă nu se prea poate socoti de român, iar dinii Fias și Zoldi sunt unguri sadea.

Pentru faptele aici amintite nu știm cine poartă vină fiindcă noi avem absolută încredere în simțul și conștiința națională, precum și în demnitatea neprihănărită de șef a diviziei Dr. Ioan Cighi, actualul vrednic conducător al Inspectoriei 5 mișcare. Constatăm însă fapte cari ne jignesc și cari ne cauzează durere!

Mai departe până acum știm că în Un-

garia, conform unui ordin din partea Ministerului Stat Major, din motive foarte lesne de înțăles — spionaj cu graiul viu, scrisori etc., — nu era permis personalului minoritar ceferist să treacă frontieră și era foarte bine așa, azi însă nu se mai respectă nici acel ordin, un lucru de neînțăles. Poate să fi fost induc în eroare Marele Stat Major, că nu avem personal român suficient și astfel să se fi revenit asupra acelui ordin, dar în acest caz pentru introducerea în eroare cel vinovat trebuie tras la răspundere și aspru pedepsit, iar dacă se face trecerea fără approbarea Mareiui Stat Major, adecaj nu se mai respectă ordinul său, atunci trebuie să fie cu atât mai mare pedeapsa, fiindcă afirmău-ne că n'avem personal român suficient nu este adevărată ca să nu zicem că-i o minoritate. Avem personal îndestulitor dar trebuie să avem în prima linie un simț mai național și mai multă bunăvoiță la împărtirea lui pe întreagă rețea Inspectoriei — este vorba de Inspectorie 5 Tractiune — și în biourile dela centru și periferii. D. e. amintim în treacăt că șefii de tură dela Depoul mic de locomotive din Arad sunt, cu excepția unuia singur, toti minoritari. Pentru ce?? Nu își dau conducătorii superioiri seama ce rol important au acești șefi de tură prin ordinele lor în activarea, protejarea, persecutarea sau demoralizarea întregului personal??

Rugăm Inspectorie 5 T. să facă severă anchetă în ce privește situația personalului de aici, aci relatată și suntem siguri că și din punct de vedere național și și a serviciului va ajunge la rezultate, cari o vor îndrepta să nu mai tolerze și în viitor, actuala stare de lucruri. Vom reveni.

Horia

Informatiuni.

† In ziua de 1 Dec. a încetat din viață în comuna Sâmbăteni Tânărul Vasile Mîrcu, fost elev al școalei comerciale din Arad.

Lasă în urma sa o mamă văduvă nemângălată.

D-zeu să-l odificească în pace!

Facem atenție pe On. ceilor, cari vin din județ și petrec vre-o noapte în Arad, să cerceteze necondiționat cinematografele orașului, unde peângă un preț bagatel se vor distra, și pot pretece cu mult mai bine decât în oricare alt loc local public.

Filmele care rulează seară de seară sunt toate foarte frumoase, interesante și educative!

Încercați să va veni convinge despre adevărul spuselor noastre!

Ministerul sănătății, respective dl Dr. Moldovan, subsecretarul de stat a dat un ultim ordin, conform căruia fiecare medic și farmacist străin care face practică în țară, este obligat ca cel mai târziu până la 15 Decembrie să-și aranjeze, adecă să-și procure dreptul de cetățean român, căci altfel li se va retrage dreptul de liberă practică.

Sunt curioși cum își vor primi în câteva zile dreptul de cetățean acest străin, cari nu l-au putut sau n'au voit să-l căștige în mulți ani de zile.

Să sperăm că de astă dată și Dr „om de piele” zis Lederman din Păncota în zadar va mai cere intervenția anumitor politicieni ca să schimbe cerința precisă a ordinului categoric susamintit.

De altfel ne mirăm cum și cu acul ajutor să-a tot prelungit rămânearea în țară acest jidanc ungar. Si așa discret întrebăm: oare căt l-a costat prelungirea dreptului de liberă petrecere până în vara anului viitor?

Și încă ceva: sperăm că Dl prefect Dr Marșieu, îl va obliga pe acest perciunat să plece din România mai curând decât credem, deși prin cine și te ce mijloace își sporează asigurată rămânerea aci până la vară!!

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 10 XII a. c. la orele 10 se va vinde prin licitație publică în magazia de mărfuri din stația Arad mai multe mărfuri rămase în suferință ca:

1 butoi gol 73 kg
1 sac calafou 101 kg.
1 leg. 2 samiere 33 kg.
2 leg. sei. 47 kg.
1 ladă fier de călcăt 44 kg.
1 ladă articole de lut 33 kg.
6 cuști goale 90 kg
1 leg. coturi de tabă 10 kg.
9 buc. sărmă corie și vagonete 1308 kg
1 leg. țevi 23 kg.
1 sac lână 22 kg
și diferite obiecte găsite.

Licitatorii vor depune o garanție provizorie de 30%, din suma licitată. Garanția se va reține până la aprobarea licitației. Mărfurile licitate și aprobate se vor ridica în termen de 3 zile dela avizare.

Pentru mărfurile cu o valoare mai mare de 5000 lei se va face oferte închise timbrate, la care se va anexa și garanția respectivă.

Supraoferte nu se primesc.

C. F. R. Șeful magaziei Arad,
Indescrivabil

Duminică 1 Decembrie, împlinindu-se 11 ani decând s-a unit pe vecii vechi Ardealul cu Patria mamă, și în Arad ca și în toate orașele și satele locuite de adevarăți români, s'a oficiat un solemn serviciu religios de către Prea S. Sa Episcopul Grigorie înconjurat de o mulțime de preoți.

După terminarea slujbei a defilat mândra noastră armată, iar în ora 5 d. a. a fost o șezătoare culturală în Palatul Cultural.

Trăiască România Mare !!

Un proces de ordin politic.

In trecut, la Oficiul poștal din Vârfurile de sub conducerea d-nei Mihaela Viorica, născută Sirban, era un obicei aproape la ordinea zilei, că de căte ori venea controla pentru inspectarea oficiului, întotdeauna să se împrumute numerar dela particulari, dela persoane apropiate și cunoscute, din comună, pentru a avea ce prezenta organelor de control. Natural, că cei cari împrumutau poșta în momente critice, la rândul lor, când aveau lipsă, și ei erau împrumutați după ce trecea inspectia.

Acelaș lucru s'a întâmplat și în anul 1926, când venind la oficiul poștal controlorul pentru inspectarea oficiului și la cassei, conducătoarea oficiului mai sus amintită, sub pretext că cheile dela cassă sunt la soțul ei, care se găsea și în acel timp aplicat ca secretar communal la notariatul din Plescuța, a căutat să amâne pe controlor în executarea îndatoririlor și în timpul până se aștepta sosirea soțului ei cu cheile, numita conducătoare a oficiului s'a îngrijit ca dela persoane de prin comună să adune numerarul de căt avea lipsă, pentru a-l depune în cassada, care urmă să fie inspectată.

La vreo 3 zile după inspectarea cassadel în noaptea zilei de 18 Decembrie 1926, s'a furat cassada oficiului cu un conținut de cca 70.000 Lei numerar.

Nu cunoaștem autorii acestui furt, dar cert este, că în urma inspectiei întărită de controlorul poștel, care cu chin cu val găsise în ordine poșta, respectiv cassada — după plecarea lui — toti cei cari împrumutaseră poșta, și au reprimat sume date ca împrumut, dar apoi curios că într-o noapte, apropiată precum am zis mal sus, s'a întâmplat și furtul.

Dia svinurile publice se audă, că autorul furtului de cassă s-ar fi găsit în persoana locuitorului țărăni Nicocă George din respectiva comună, adecă în persoana aceluia cetățean, care deși bănuit resp. acuzat de furtul poștel, totuși se bucură în zilele de Duminică și sărbători, printre partenerii de hora publică a conducătoarei de poștă Mihaela Viorica născ. Sirban.

Procesul în cauza furtului amintit, va fi desbatut la Tribunalul din Arad în ziua de 10 Decembrie 1929 și opinia publică așteaptă cu mare nerăbdare verdictul drept al justiției nepărtinitoare.

In procesul din chestiune precum se vorbește sunt vizate o mulțime de persoane ca martori, printre cari și conducătoarea oficiului poștal, precum și fostul împiegat comunai Văgălău Teodor și fostul notar Veber Francisc, actualmente domiciliat în comuna Agriș, ba chiar și fostul șef de secție și șef de post de pe acelle timpuri.

Vom vedea și reveni.

Dela — Criș. —

Guvernul pregătindu-se de alegerile comunale a disolvat multe consiliile com. sau comisiile interimiare vechi înlocuindu-le cu comisiile interimiare noi. O astfel de comisie interimara a fost numită și la conducerea orașelului Brad jud. Hunedoara, având în fruntea ei pe dl Alexandru Draia. Suntem siguri că această comisie — cunosând mintea luminată, judecata împede, înima bună și cinstea nepărată a președintelui ei — se va bucura de simpatia și sprijinul întregelui populații a orașelului Brad și va lăsa urme nesterse drept dovedă despre activitatea și munca ei desinteresată, depusă spre binele public și folosul neamului românesc.

CINEMA „CENTRAL“ Str. Rusu Șirianu.

Duminică 8 Decembrie și zilele următoare.
Inceperea repr. la orele 3, 4 1/2, 6, 7 1/2 și 9.

Gauchó

În rolul principal:

Douglas Fairbanks.

Tip. u. Tipogr.

Se zice:

Că marele Muftiu Emir Al Hussein, șeful suprem al arabilor din Palestina ar fi demisionat, filod învinuit că ar fi avut legături cu răsculății.

Se vede că și în Palestina ca și în România se întâmplă ceeace poroncesc jidani, cari guvernează din întuneric, exercitându-și puterea lor mondială, până nu li se va tutu botul.

Că la Rooseveltfield (Islanda) s'a celebrat o nuntă în aeroplani hotărând de mai naște ca să se arunce rând pe rând toți oaspeții din avion cu parașutele (umbrelele de sburat). Mireasa a fost cea dină care a aruncat dela omare înălțime dar nedeschizându-se parașuta a căzut atât de nenorocos că a rămas moartă pe loc. I-a urmat apoi mirele care a pătit la fel.

Ospăților — incremenind la văzul celor întăriți — le-a trecut poșta de a face și ei bravuri și s-au coborât din aeroplani și mai după aterizarea (oprirea) lui pe pământ.

Dureroasă nuntă.

Că dl primar Ioachim Moisescu din Căprioara-Severin tare rău s'a supărat că a fost detronat și înlocuit cu o comisie interimară. Si Dnel ce fericit mai era și ce bine li stătea în scaunul de primar.

A încercat el Măria Sa că doară doară și reușește să fie repus în „pită”, a trimis o delegație cu jaliu la dl Pretor și Dr. Jucu, au umblat în favorul său prin comună cu o listă de protest să-o subscrive.. (o listă pentru tăierea pădurii comunale așa se spunea cel ce nu știa scrie și ceci,) căt de mulți în favorul lui, dar totuși totul înzadar.

Că Rusia va introduce alfabetul latin, până acum foloseau pe cel cirilic.

Este curios că bolșevicii, cărora nu le place nimic ce este azi sub soare, cără dărâmă, ruinează și nimicesc totul chiar și credința în Dzeu sf. el șmecherii cari au reformat și anul, iunile și săptămâna, uu sunt totuși aşa de întărești să scornească și folosească un alfabet al lor propriu. Da! să nimicești este ușor dar să pui ceva nou și cel puțin așa de bun în loc este foarte greu.

Că dl ministrul Madgearu când a răspuns în Cameră la interpelarea d-lui deputat Pardoș referitor la contractul d-lui Inginer dir. gen. Vidrighin a amintit ceva de „cuibul de tâlhari dela C. F. R.” ceea ce l-a jignit foarte mult pe toți funcționari și în deosebi pe cei superiori.

Sau și intrunit d. directori de serviciu și s-au prezentat dlui director general și l-au cerut cu toată stăruință să intervină ca dl ministru să preciseze rostul expresiei de mai sus. El sunt hotărât să-și apere cu ori ce mijloace demnitatea profund jignită.

Poate va fi având dl. ministru în parte dreptate, dar eu întreb cine intervine pentru mușamalizarea unor hoți nu demult descoperite, nu tocmai politicieni din partidul d-lui ministru Madgearu?

CINEMA „ELITE“ Pădurița Orășelui.

Duminică 8 Decembrie și zilele următoare.
Inceperea repr. la orele 3, 4 1/2, 6, 7 1/2 și 9.

Piratul Roșu

În rolul principal:

Rod la Roque.

Onorați abonați!

Vă rugăm foarte mult, să fiți așa de buni achițați costul abonamentei restante, de pe anii trecuți și cel corent, trimindu-ne paralele chiar cu reîntoarcerea poștei.

Nu putem întălege, că cineva să fie atât de păcătos, să primească ziarul an de zile fără să achite prețul lui.

Abia sunt între d. abonați 10%, cari s'au împlinit cinstit datoria.

Incepând cu 1 Ianuarie 1930 nu se va mai trimite ziarul decât numai acelor d. abonați, cari s'au achitat abonamentul, cel puțin, pe o jumătate și din anul corent; iar cei alături vor fi toți fără exceptie improcesuați.

DV-roastră trebuie să Vă gândiți ca oameni de omenie și buni români — precum Vă credem — că noi scoatem ziarul pe datorie și nu este lucru cuvinios, ca cineva să speculeze munca, idealismul și mizeria noastră.

Administrația ziarului.

Sub presiunea campaniei presei române, guvernul jugo-slav s'a văzut nevoit a reveni asupra ordinului prin care rechemase în țară pe toți elevii, cari studiază în România.

In baza dispozitivelor de aplicare a reformei administrative, județul Arad va apartine directoratului Timișoara.

Camera de Agricultură a Județului Arad Str. Gh. Popa No. 4. Palatul Domeniilor. No. 4792/1929.

Arad, la 4 Decembrie 1929.

Publicații.

Se aduce la cunoștință celor interesați (viticultori) că, în conformitate cu adresa Ministerului de Domenii Direcția Viticultură No. 52179. din 30. Noembrie a. c. i s'a dat Camerei de Agricultură a Județului Arad încredințarea să oferă spre cumpărare 2,000.000. două milioane buc. vită port-altoi, de prima calitate dela pepiniera Statului Arad-Ciala, cu prețul de Lei 440. — per 1000. Unamie buc. franco locui de încărcare și contra plată cu bani gata.

Cei cari au lipsă din aceasta vită sunt rugați a-și înainta cererile în ordine la adresa Camerei irevocabil până la data de 31. Decembrie 1929.

Președinte:
(ss) Dr. I. Marșieu

Director:
(ss) N. Popescu
Ing. Agr. Inspector.

CINEMA „GRADISTE“

Duminică 8 Decembrie și zilele următoare.
Inceperea repr. la orele 3, 4 1/2, 6, 7 1/2 și 9.

Flota zburătoare

În rolul principal:

Dam...

Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad

48